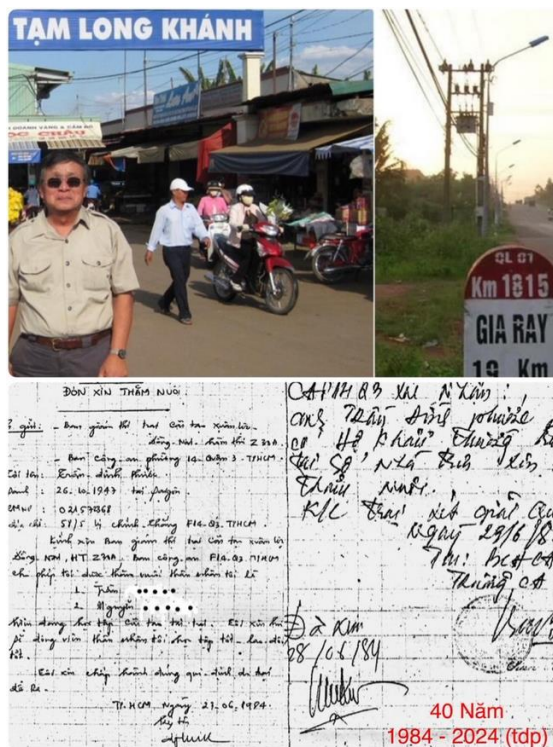

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài: **Đơn Xin Thăm Nuôi Cách Đây Đúng 40 Năm (1984-2024)** của thân hữu **Trần Đình Phước**. Hội chân thành cảm tạ tác giả. Kính mời. **Trân trọng.**

Đơn Xin Thăm Nuôi Cách Đây Đúng 40 Năm (1984 - 2024)

Trên đây là **Đơn Xin Thăm Nuôi**. Thời gian trôi qua nhanh quá! Thấm thoát mà đã bốn mươi năm, kể ngày tôi làm đơn xin đi thăm nuôi hai chiến hữu Không-Quân tại HT Z30 - A Xuân-Lộc, Đồng-Nai, cho đến hôm nay (1984 -2024).

Vì không phải là thân nhân ruột thịt, nên tôi gặp rất nhiều khó khăn trăm bề: từ lúc viết đơn xin thăm nuôi nộp cho chính quyền địa phương, cũng như những trở ngại khi gặp giám thị tại nhà thăm nuôi hoành hoặ đủ thứ lý do. Không phải là thân nhân, tại sao lại đi thăm nuôi với mục đích, ý đồ gì? Tôi phải năn nỉ, trình bày, giải thích chính sách của nhà nước là khuyến khích thăm nuôi để động viên tinh thần cải tạo viên an tâm học tập, hầu sớm được về sum họp với gia đình và tạo cuộc sống nơi vùng kinh mới... Sau khi hỏi lại ý kiến cấp trên; cuối cùng, mọi việc mới được giải quyết ổn thoả.

Ngoài ra, tôi phải lo chuẩn bị hành lý đi thăm nuôi do gia đình tôi và một số bạn bè hảo tâm phụ góp thêm. Rồi! Phải sắp xếp công ăn, việc làm, giờ giấc thuận lợi, liên lạc với chủ xe để giữ chỗ trước; và những nhiều khê mất nhiều thời gian lúc đi và về vì nhiều trạm kiểm soát rải rác dọc đường từ Sài-Gòn đến Xuân-Lộc, Đồng-Nai, trên một khoảng đường dài gần 100 cây số.

Xe chở đông khách, nhét chậ như nê, đường xá thì toàn ổ gà, hư hại nhiều, xe chạy bằng than, nên lâu lâu phải ngừng lại nghỉ một chút để cho xe nguội máy, rồi lại lái tiếp tục lên đường. Khó nhất là mang hành lý từ ngoài công tới nhà thăm nuôi. Tôi nghiệp cho những người lớn tuổi mang theo nhiều quà thì muôn vản vất vả. Tôi phải giúp họ một tay.

Lúc về, xe trống trải vì khách đi thăm nuôi đã trao hết hành lý cho thân nhân. Ai cũng về với tay không. Tài xế, kiêm chủ xe kiếm thêm chút đỉnh tiền xăng nhớt, nên chở thêm những bạn hàng đi buôn: than, gạo, trái cây, gỗ quý...Hàng hoá chất ngổn ngang, xe không còn chỗ nào để khách cựa quậy. Tài xế phải tìm cách tránh các trạm kiểm soát, các trạm quản lý thị trường đang chờ đòi

nộp tiền mãi lộ, khám xét, biên giấy phạt, hay tịch thu hàng hoá. Đôi khi, xe phải ngừng lại rất lâu, chờ tài xế xe hàng đi ngược chiều bóp kèn ra dấu hiệu phía trước không còn trạm kiểm soát, coi như “**an toàn trên xa lộ**” thì mới tiếp tục cho xe chạy. Vì thế! Khuya lác, khuya lơ hai ba giờ sáng mới về đến nhà. Lúc đó, gia đình chờ ở nhà mới an tâm vì tôi đã đi được đến nơi và an toàn về đến chốn.

Tuy việc thăm nuôi tuy có mệt nhọc và gặp rất nhiều phiền toái, cũng như những nguy hiểm về tai nạn xe cộ trong suốt chuyến đi và về; hơn nữa, những bất ngờ xấu nhất cho tôi tại HT Z30A Xuân-Lộc, Đồng-Nai, tôi có thể bị họ nghi ngờ, giữ lại để điều tra, tôi sẵn sàng chấp nhận các tình huống có ảnh hưởng đến tôi. Tôi cảm thấy vui vì đã góp một phần nhỏ làm ấm lòng và an ủi chiến hữu trong hoàn cảnh cá chậu chim lồng, mà tôi đã từng ném qua mùi vị đắng cay này.

Thuở đó, chung quanh tôi nhiều anh em được thăm nuôi, còn tôi cảm thấy tủi thân vì tôi thuộc thành phần con mồ côi, cha mẹ già, gia đình anh em đông, hoàn cảnh khó khăn, thiếu thốn mọi bề, không đủ ăn hằng ngày thì làm gì có thể đi thăm nuôi tôi. Lâu lâu, có ai đi thăm thân nhân, họ nhấc thì gia đình tôi đến nhà họ gửi ít đường, muối, bột ngọt, bàn chải, kem đánh răng, dầu Khuynh Diệp Bác Sĩ Tín, và dầu Nhị Thiên Đường nhờ họ mang giùm.

Dù sao, trong hoàn cảnh “**Lá Rách Đùm Lá Nát**”, tôi đã cố gắng bằng mọi cách, kể cả những rủi ro, hệ lụy xảy ra cho chính bản thân mình, khi làm đơn xin đi thăm nuôi. Tôi đã giữ được lời hứa của một Hướng Đạo Sinh là “Giúp đỡ mọi người bất cứ lúc nào” và đã thực hiện đúng câu châm ngôn của Quân-Chúng Không-

Quân Việt-Nam Cộng-Hoà: ***“Không Bỏ Anh Em, Không Bỏ Bạn Bè”**”.

Trần Đình Phước

(San José, California - 06/2024)

* **Không Bỏ Anh Em, Không Bỏ Bạn Bè** là tựa đề một bài viết của Không-Quân Đào Bá Hùng tức Nhà Văn Không-Quân Đào Vũ Anh Hùng, qua một bài viết về sự trở về nhiệm màu từ cõi chết của Phi Công L19 Trần Duy Nguyễn trong một phi vụ liên lạc hành quân Nha Trang - Pleiku, chẳng may gặp nạn giữa khu vực Dục-Mỹ và Khánh-Dương. Câu này, được xem là **châm ngôn của KQVNCH**.